

Protestantse Gemeente te Menaam

6 juni 2016

Gemeenteavond

De kerk verandert. De samenleving verandert. Kerk-zijn krijgt voor mensen en andere betekenis.

De veranderingen hebben ook invloed op ons gemeente-zijn in Menaam.

De landelijke kerk heeft een nota geschreven waarin een virtuele horizon wordt geschetst hoe de kerk er binnen 10 jaar mogelijk uit ziet. De nota heet "KERK 2025 – Waar een Woord is, is een weg".

De uitwerking voor elke plaatselijke gemeente is verschillend. Elke gemeente heeft zijn eigen plaatselijke bijzonderheid.

Ik beschrijf de mogelijke uitwerking voor de Protestantse Gemeente Menaam. Ook wij hebben de opdracht om na te denken wat voor ons de kern is van gemeente-zijn.

De landelijke Kerk, de Protestantse Kerk in Nederland, laat haar belijden niet los. We stemmen met het belijden van de kerk van harte in. Jezus Christus, Gods Zoon, is onze Verlosser. Hij is voor onze zonden gestorven aan het kruis. Door Hem is de verzoening met God de Vader mogelijk geworden. Wij laten ons inspireren door de Heilige Geest. We weten ons verbonden met Israël.

We delen als volgelingen van Jezus Christus ter plaatse de volgende fundamentele waarden:

- We komen zondags samen in de Kerk
- Kerk-zijn is méér dan naar de kerk gaan. Kerk-zijn is met elkaar verbonden zijn zoals een familie. We hebben elkaar niet uitgezocht. We vinden elkaar in ons gemeenschappelijke geloof en belijden. We zetten ons ervoor in elkaar te leren kennen. (Omzien naar elkaar is ook elkaar erbij betrekken).
- De eredienst is de plaats waar we God loven en prijzen. We danken Hem.
- We bidden samen. We bidden voor de wereld. We bidden voor onze eigen nood.
- We vieren doop en avondmaal als belangrijke momenten die ons binden met God en met elkaar.
- De "orde van de kerk" zal veel minder de wetgeving met tal van regels zijn zoals het nu nog is. De "orde van de gemeente" is beleid op grond van de intentie die we in één kernzin hebben geformuleerd.

Die kernzin voor Menaam zou kunnen zijn:

"Ons geloof in Jezus Christus uitdragen in onze eigen situatie".

- We delen met elkaar de verantwoordelijkheid als Kerk in het hart van de dorp aanwezig te zijn. De "grenzen" van het dorp zijn niet meer territoriaal.
- We dragen bij aan het onderhoud van wat nodig is. Daarvoor is het college van ouderling-kerkrentmeesters. (Het beheer).
- We dragen bij – ook financieel – waar **diaconale hulp** mogelijk is. Onze hulp is dáár waar nodig en is onvoorwaardelijk.

Veranderingen:

De **predikant** gaat zich meer concentreren op zijn apostolaire taak: uitgezonden zijn om het Evangelie uit te dragen.

De predikant is nog maar ten hoogste 12 jaar verbonden aan een gemeente, bij voorkeur 8 jaar.

Er komt een andere structuur van gemeenten – **classes** – synode. We hebben nu nog 74 classes, in de toekomst zijn er nog 11 regio-classes.

De samenstelling van de **kerkenraad** zal niet langer worden gefrustreerd door gebrek aan ambtsdragers of gebrek aan deskundigen. Er komen nieuwe structuren. (Hulp vanuit de regio-classis wanneer dat nodig is. Een kerkenraad kán – als het nodig is – een kleinere omvang hebben dan tot nu toe nog was vereist).

Er komt een andere opzet van onderlinge verbondenheid tussen de **gemeenten**. Gemeenten worden gestimuleerd om onderling samen te werken.

In de **steden** zullen de wijkgemeenten zelfstandiger worden, vergelijkbaar met dorpsgemeenten.

Bij welke gemeente een **lidmaat** hoort zal veel minder territoriaal bepaald zijn.

De taken van predikanten én **kerkelijk werkers** worden gedifferentieerd. Een kerkelijk werker is de werker in het veld. De predikant is de gezondene die uiteindelijk weer verder trekt. (Als een apostel).

De samenwerking met andere kerken wordt bevordert. De **oecumene** wordt gestimuleerd. We werken samen waar Jezus Christus onze gemeenschappelijke basis is.

Persoonlijke aanvulling

Ik geloof dat we in ons leven worden uitgenodigd om te ontdekken waar het om gaat. We zijn er niet alleen en we zijn er niet voor onszelf.

Door de hele geschiedenis heen en door de hele maatschappij heen lijken we steeds weer – van mens tot mens – te moeten kiezen voor God. God geeft mij de keuze. Hij wil gekozen zijn. Hij nodigt mij uit Zijn liefde te accepteren en te ontdekken wat Zijn plan is voor mij en voor anderen. Hij heeft ervoor gekozen mensen nodig te hebben. Hij heeft ervoor gekozen ook zelf mens te worden. God is meer dan een goddelijke kern in ons. God is in ons en wij zijn in God.

God is ook mijn “tegenover”. Hij reikt mij steeds weer de hand om mij weer op weg te helpen. Mijn geloof in God is het geloof in Jezus Christus, Zijn Zoon, het geloof in de Heilige Geest en het geloof in de God die en Israël en de volkeren uitnodigt om Hem te leren kennen. Wanneer we deze uitdaging aan gaan zal de wereld eindelijk de weg van rechtvaardigheid en echte vrede gaan.

Ik leer zo te leven dat God in mijn leven op de troon zit. Met de gemeente probeer ik deze weg te gaan.

Ds. Jeroen van Olffen,

6 juni 2016